

Ministerstwo Sprawiedliwości

Podsekretarz Stanu
Dariusz Mazur

DPK-V.053.1.2026
Warszawa, r.

Pan
dr hab. prof. UW Marcin Wiącek
Rzecznik Praw Obywatelskich

Szanowny Panie Rzeczniku,

w odpowiedzi na pismo z dnia 27 kwietnia br. dot. dwóch trybów delegacji prokuratorskich przewidzianych w art. 106 Prawa o prokuraturze oraz w § 56 ust. 1 Regulaminu wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury i zgłoszonych tam postulatów legislacyjnych, uprzejmie informuję, że uprzednio wyrażone stanowisko w tym zakresie zachowuje aktualność.

Warto zwrócić uwagę, że uprzednio formułowane stanowisko, wskazywało na jeden tryb delegacji prokuratorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, w tym prokuratorów Prokuratury Krajowej. W powołanych przez Pana Rzecznika przepisach nie ma mowy o żadnym odmiennym trybie delegacji wskazanej grupy prokuratorów. Posługiwanie się pojęciem o dwóch trybach delegacji jest w istocie nieporozumieniem. Należy bowiem odróżnić, co wskazywano w poprzednio kierowanej odpowiedzi – delegacje prokuratora od wyznaczenia mu innego miejsca pełnienia służby, chociażby miało ono charakter czasowy. Wskazywano przy tym, że Prokuratura Krajowa jako jedyna jednostka organizacyjna prokuratury powszechnej w Polsce ma wielomiejscową strukturę organizacyjną, co oznacza, że będąc prokuratorem najwyższego szczebla organizacyjnego prokuratury należy liczyć się z okolicznością, że świadczenie pracy nie musi być ograniczone li tylko do Warszawy, ale obejmuje również inne główne miasta w kraju – tam, gdzie utworzono Wydziały Zamiejscowe Prokuratury Krajowej. W istocie skierowanie prokuratora do pełnienia służby w takim wydziale nie jest delegacją, o której mowa w powołanych przez Pana Rzecznika przepisach, lecz stanowi akt wyznaczenia prokuratorowi miejsca pełnienia służby w ramach tego samego szczebla organizacyjnego prokuratury. W poprzednio kierowanym piśmie wskazywano przy tym „*że podejmowanie decyzji o pracy na najwyższym poziomie organizacyjnym prokuratury musi wiązać się ze świadomością przyporządkowania organizacyjnego Prokuraturze Krajowej, w tym możliwości bycia delegowanym do innej komórki tej jednostki organizacyjnej prokuratury. Warto zwrócić uwagę na fakt, że prokuratorzy wskazanego szczebla organizacyjnego prokuratury są wysoko uposażani (ich wynagrodzenia są na tym samym poziomie, co uposażenia sędziów SN), w tym m.in. za ich dyspozycyjność, która warunkowana jest potrzebami związanymi z koniecznością sprawnego i niezakłóconego toku prowadzonych postępowań przygotowawczych*”.

Jednocześnie pragnę podkreślić, że Minister Sprawiedliwości dostrzega możliwość rozważenia wprowadzenia ewentualnych zwrotów kosztów związanych z tego rodzaju wyznaczeniem innego miejsca świadczenia pracy, jednak jest to warunkowane przyjęciem założeń, jak i konkretnych rozwiązań dotyczących przyszłego modelu ustrojowego prokuratury. Należy przy tym podkreślić, jak wynika to z poprzednio prowadzonego wywodu, że przychylność co do takich potencjalnych rozwiązań, nie jest bynajmniej warunkowana wymogami kodeksu pracy, bowiem w odniesieniu do ujawnionego problemu nie mamy do czynienia z żadną formą delegacji służbowej.

Końcowo należy zauważyć, że Komisja Kodyfikacyjna Ustroju Sądownictwa i Prokuratury jest organem pomocniczym Ministra Sprawiedliwości, lecz od niego niezależnym. Zapytania Pana Rzecznika zostały skierowane do Przewodniczącej Zespołu KKUSiP ds. reformy prokuratury i w przypadku uzyskania stosownej odpowiedzi, zostanie ona niezwłocznie przekazana Panu Rzecznikowi.

Z wyrazami szacunku

Dariusz Mazur
Podsekretarz Stanu

/podpisano elektronicznie/